

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання V
№ 58 (409)

Середа, 17 травня 1961 р.

Ціна 2 коп.

НЕМОВЛЯТА КОМСОМОЛЬСЬКОГО ВІКУ

ЧОМУ САМЕ над будівництвом шкіл-інтернатів, а не будь-яких інших об'єктів, взяв шефство комсомол? Зрозуміла річ: тому, що цих нових корпусів кочне потребує перебудова системи шкільного навчання, а в кінцевому рахунку — виховання людей комунізму. Це потрібно, це важливо. І тому будови інтернатів комсомол назвав своїми.

Звичайно, ми не сказали нічого нового, а просто повторили ясну й зрозумілу істину. Спеціально для працівників Бобринецького району ЛКСМУ. Адже однієї із шкіл-інтернатів, що будуються в нашій області, «пощастило» мати комсомольців району у ролі шефів. І ось парадоксальні результати цього шефства: на бобринецькій комсомольській будові — жодної комсомольсько-молодіжної бригади, вона, взагалі, проіснувала 4 місяці без первинної організації, хоч ще у грудні, коли закладався фундамент, тут вже було біля 20 членів ВЛКСМ.

Так, будівництво розпочато в грудні. А у вересні, з настанням нового навчального року, 560 дітей повинні стати господарями нових класів, спалень, ідальні — словом свого «містечка». Це передбачено планом і графіком будівництва. Та поки що будівельники не можуть порадувати майбутніх вихованців інтернату: не закінчені роботи по спорудженню ідальні і господарського корпусу, у спальному корпусі вигнали лише один поверх (а їх повинно бути три). До будівництва навчального корпусу ще й не приступали. Будова безнадійно вийшла з графіку, план минулого місяця тут виконано лише на 87 відсотків.

Породженням яких причин є такі невтішні наслідки? Причин чимало, але головну, не змовляючись, назвуть і працівники будуправління, і члени комітету комсомолу, і будь-хто з робітників:

— Неорганізованість і дуже низька трудова дисципліна.

Саме на це скарижиться і секретар комітету комсомолу будови Григорій Грив. Запитання про комуністичне змагання серед будівельників викликало у нього величезний подив:

— Що ви?! Та хіба у нас можлива така велика справа?

Дійсно, зараз неможлива. Бо тут, власне, не робітничий колектив, а група підрядників. Ніщо не єднає людей — кожен сам за себе. То ж не дивно, що мо-

★ ЧОМУ ЗРИВАЄТЬСЯ БУДІВНИЦТВО БОБРИНЕЦЬКОЇ ШКОЛИ-ІНТЕРНАТУ

лода робітниця Надія Нертик кілька днів не з'являлась на роботу, бо у неї саме багато різних хатніх справ зібралось. У деякого з хлопців ще кращі пояснення прогулів знаходились: вплив добряче, і тому не працював.

У будівельників — часті і довгі простой. Не підвезли цегли, не подали розчин, зайнятий кран і т. п. Все це повинен регулювати виконароб будови тов. Нагорний. До нього без кінця підходять бригадири, робітники. Але нікому з них і на думку не спаде вирішувати виробничі питання через комітет комсомолу. Адже він настільки тут безсиллий і бездіяльний, що про його існування навіть не всі знають.

Між тим існує і комітет, і комсомольські штаби при ньому — по економії електроенергії і будматеріалів, по боротьбі з браком. Нехитра суть цієї проведеної комітетом роботи полягає ось у чому: був, приміром, Юрко просто Юрком, а по величю комітету став «штабом». Інших членів у «штабі» нема, роботи — теж. І на будівельному майданчику продовжують смітити цементом і цвяхами, з необхідною шедрністю розхлюпувати розчин.

Жодної хорошої ініціативи не подали комсомольці. За весь час будівництва тут проведено лише один комсомольський недільник. Збираються організувати ще один, але для яких саме робіт — не вирішено. «Куди викороб пошле», — кажуть члени комітету. Вже

це говорить наскільки комсомольська організація «самовизначилась» у житті будови.

Комсомольським ватажкам самим у всьому потрібні няньки. Без підказування зверху тут нічого не вирішать. Так, тільки після приїзду керівників з облбудтресту було організовано роботу в дві зміни, хоч і раніше бачили, що при одній зміні та ще й нестачі техніки надзвичайно великі простой.

В тому, що саме неорганізованість губить усю справу, переконає порівняння інших колективів з бригадою мулярів Івана Моркви. У цій бригаді — злагожені, дружна робота, постійне перевиконання норм. Але цей колектив — виключений, він не тут формувався. Бригада мулярів прибула з с. Рівного.

На будові теж є чимало хорошої молоді. Це штукатур Наташа Целуйко, у якій на все вистачає енергії — на хорошу роботу, навчання у школі, оволодіння професією шофера. Це Юра Костеля, який, прийшовши з шкільної лави, так наполегливо взявся за мулярську справу, і багато інших. А незабаром на будову повинні прийти нові поповнення — 60 юнаків і дівчат. Хороший резерв для створення бойової комсомольської організації. І райкому ЛКСМУ необхідно задуматись, як добитись того, щоб ця ударна будова насправді стала комсомольською.

Рейдова бригада:

Ю. ІЛЬНИЦЬКИЙ, О. НЕВОДЕНКО — робітники. А. ЛІВЕРТОВСЬКА — вчителька, член райкому ЛКСМУ. Т. РАЙДНАР — спецорб. «Молодого комунара».

Поважає молодь Кіровоградського міськпромкомбінату комсомольську активістку, члена комітету Полю Назаренку, бо вона — чуйна, весела, працююча. Працюючи формувальницею, Поляна виконує виробничі завдання.

На знімку: Поляна НАЗАРЕНКО.
Фото М. САВКУНОВА.

Комсомольський привіт ЧЕРВОНОЗОРІВЦЯМ, які 15 травня рапортували Батьківщині ПРО ВИКОНАННЯ УРЯДОВОГО ЗАВДАННЯ!

За особистий трудовий подарунок з'їзду партії — підтримують кіровоградці москвичів

Нові адреси славного почину

КІРОВОГРАД, АГРЕГАТНИЙ...

Почин молодих москвичів, які вирішили зустріти ХХІІ з'їзд КПРС по-комуністичному, дружно підхопили робітники Кіровоградського агрегатного заводу. Всюди — в бригадах, змінах, цехах — юнаки і дівчата готують з'їзду партії особисті трудові подарунки. Кожен комсомолец тут має індивідуальні плани підвищення продуктивності праці, особисті зобов'язання.

Почин молодих москвичів, які вирішили зустріти ХХІІ з'їзд КПРС по-комуністичному, дружно підхопили робітники Кіровоградського агрегатного заводу. Всюди — в бригадах, змінах, цехах — юнаки і дівчата готують з'їзду партії особисті трудові подарунки. Кожен комсомолец тут має індивідуальні плани підвищення продуктивності праці, особисті зобов'язання.

На знімку (зліва направо): Георгій ПАПЧЕНКО, Анатолій КОКАЄВ, Микола ДЯЧЕНКО обговорюють почин москвичів.

Фото В. КОВПАКА.

Складальники вузлів до комбайнових і тракторних двигунів комсомольці Георгій Папченко, Анатолій Кокаєв та Микола Дяченко дали слово до 17 жовтня 1961 року виконати півтори річні норми, щоденно складати по одному вузлу безкоштовно. Це і буде їх особистими подарунками ХХІІ з'їзду КПРС.

ЗНАМ'ЯНКА, ВАГОННЕ ДЕПО

Передз'їздівські ПОДАРУНКИ

Дізнавшись про скликання ХХІІ з'їзду КПРС, члени комсомольсько-молодіжної бригади Василя Киценка із Знам'яньського вагонного депо прийняли рішення: план десяти місяців по ремонту паровозів — до дня відкриття з'їзду. У цього комуністичного колективу хороще правило: слова додержувати з місяця в місяць, з дня у день.

Тепер, відгукнувшись на заклик молодих москвичів, кожен з молодих слюсарів готує свій особистий виробничий подарунок з'їздові. Найбільш вагомі вони у комсомольців Анатолія Безреброго, Павла Бачина, Анатолія Гребенюка. Щоденно вони виконують змінні завдання на 175—200 відсотків. Якість робіт — лише відмінна.

Успіхами бригади пишуться і її підшефні — десятикласники 3-ї школи міста Знам'янки. Хороший приклад трудового держання подають їм шефи-комсомольці.

І. МАРКОВ,
старший майстер вагонного депо.

НОВОУКРАЇНКА, РТС

МЕТА — ВИСОКЕ ЗВАННЯ

Хорошою мрією живе колектив нашого цеху. Ливарники Новоукраїнської РТС поставили собі за мету — вибороти звання комуністичного колективу. На це спрямовані зараз всі наші зусилля. Цим обумовлені і наші успіхи: півтори норми за зміну, постійна справність інструментів та бездоганна чистота цеху.

Кожен робітник цеху став народним дружином, всі навчаються.

Н. КАРАМАН,
формувальник Новоукраїнської РТС.

Вісті з Долинського району

Почалася гаряча пора польових робіт. Трудящі Долинського району докладають всіх зусиль, щоб виростити багатий урожай семирічки. Не стоять осторонь цієї боротьби і культурній районного Будинку культури. Вже з 6 квітня почала працювати агіткультбригада. Репертуар її складається з пісень, частівок, побудованих на місцевому матеріалі, Інтермедій та сценко, в яких висміюються бракороби, дармоїди та п'яниці. В перші дні були обслужені артилі імені Шевченка, «Прогрес» та інші. Перед виступами агіткультбригади лектор райкому партії Є. І. Гриша проводить бесіди про завдання, поставлені перед колегіями сільськими Пленумами ЦК КПРС та ЦК КП України.

А. АНТОНЮК,
Л. БАБІЙ.

Важко уявити навіть Ліді Глобу неспівливою дівчиною, яка три роки тому вперше переступила поріг хлівника. Адже вона зараз стала досвідченою дояркою. Про неї не лише в артілі — в усьому районі знають. Від кожної корови своєї групи з початку року дічина надійла понад 800 літрів молока.

Є. ШЕПРУТ,
Колгосп «Прогрес».

Добре проходить місячник по збиранню металолому у школах району. Учні Долинської середньої школи № 1 здали 11 тонн металолому, школи № 2 — 8 тонн. В кожній з середніх шкіл району зібрано по 5—8 тонн металобрухту.

Г. ТКАЧЕНКО.

60-річчя М. Г. Ігнатової

У зв'язку з шістдесятиріччям з дня народження заступника Голови Ради Міністрів СРСР, члена Президії ЦК КПРС товариша Ігнатової М. Г. Центральный Комітет Комуністичної партії Радянського Союзу і Рада Міністрів Союзу РСР палко поздоровили ювіляра і побажали йому багатьох років здоров'я та дальшої плідотворної роботи на благо радянського народу.

Відзначаючи великі заслуги М. Г. Ігнатової перед Комуністичною партією і Радянською державою, Президія Верховної Ради СРСР Указом від 15 травня ц. р. присвоїла товаришесві Ігнатової Миколі Григоровичу звання Героя Соціалістичної Праці з врученням йому ордену Леніна і золотої медалі «Серп і молот».

Університет ДРУЗІВ ГУДЕСНИЦІ

КОРОЛЕВІ — КОРОЛЕВСЬКІ ПОЧЕСТІ

СІВБУ кукурудзи майже скрізь закінчено. Настає новий період боротьби за високий урожай — догляд за посівами. А це є найголовнішим серед усіх заходів, спрямованих на вирощування високого врожаю, бо складається не з одного якогось прийому, а з ряду заходів, які всебічно впливають на поліпшення умов росту і розвитку рослин.

Догляд за посівами проводиться протягом всього вегетаційного періоду, і тому боротьба за високий урожай кукурудзи — це процес безперервний. Він забирає порівняно найбільше робочої сили та вимагає суворого режиму. У системі догляду за посівами кукурудзи як і інших просапних культур, є ряд таких робіт, запізнення з якими хоч би на 3—4 дні веде до різкого зниження врожаю.

Практикою науково-дослідних установ та передовиків сільськогосподарства нашої області двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова, Героя Соціалістичної Праці Ф. Я. Косячука, ланкової колгоспу «Шлях Ілліча» Знам'янського району Є. П. Номерицької та інших доведено, що комплексний догляд за посівами кукурудзи складається з боронування їх до сходів і після їх появи, поздовжніх і поперечних обробітків, прорідження рослин у гніздах і прополювання бур'янів у них, підживлення, злишення пухирчатої сажки, додаткового опиллення та боротьби з шкідниками.

БОРОНУВАННЯ ПОСІВІВ КУКУРУДЗИ

Весна цього року дуже сприятлива для росту і розвитку всіх сільськогосподарських культур.

дарських культур, сприятлива вона й для росту бур'янів.

Великі запаси весняної вологи в ґрунті та нинішні дощі сприяють сходам бур'янів, насіння яких знаходиться в різних шарах ґрунту. Тому вчасне боронування після посіву кукурудзи, коли сходи її ще не появились, а бур'яни рясно усяли поверхню ґрунту, повинно стати невід'ємною умовою за високого врожаю кукурудзи. Боронування, особливо проведені після дощів, знищують шкідливу ґрунтову кірку та до 80 процентів бур'янів.

Таких боронувальних дощів сходів кукурудзи, в залежності від проростає бур'янів, слід провести одне—дває. Після з'явлення повних сходів кукурудзи слід повторити боронування. У фазі двох—трьох листочків це краще робити у другій половині дня, коли рослини не такі крихіткі і менше пошкоджуються зубами борони. Лише в період появи сходів кукурудзи боронувати її не можна, бо це призводить до пошкодження та зрідження посівів.

Боронування кукурудзи необхідно провадити уперек напрямку проходу сівалки, від чого менше буває пошкодження рослин зубами.

Боронування треба провадити з урахуванням стану ґрунту; на ущільнених і запланих ґрунтах кращі наслідки дає застосування важких борін, а на середніх та легкоосипливих чорноземах — середніх і легких борін. Від цього прискорюються сходи кукурудзи, посилюється доступ теплого повітря до коренів, і аеробні мікробіологічні процеси в ґрунті, поліпшуються умови мінерального живлення рослин за рахунок сполук, які є в ґрунті.

ОБРОБІТОК ГРУНТУ В МІЖРЯДДЯХ ТА ГНІЗДАХ

Вчасний догляд за посівами — справа великої ваги. Кукурудзяні поля повинні постійно бути в розпушеному стані й чистими від бур'янів. Тому-то, після того, як кукурудзи боронувати вже не можна, приступають до обробітку ґрунту в міжряддях культиваторами.

За період вегетації кукурудзи слід забезпечити три—чотири міжрядні обробітки у двох напрямках і два—три—в гніздах, чергуючи їх між собою з певними інтервалами, в залежності від стану та забур'яненості ґрунту.

Перший міжрядний обробіток, як правило, слід проводити у поперечному напрямку по відношенню руху сівалки глибиною на 10—12 сантиметрів. Глибина другого обробітку встановлюється на 7—8 сантиметрів, а третього і наступних — на 5—6 сантиметрів з одночасним боронуванням в міжряддях легенькими прополювальними борінками.

Для міжрядного обробітку використовують тракторні навісні культиватори «КРН-4,2» та причіпні — «КУТС-4,2А». На обробітку поперечних міжрядь можна використати також культиватори «КУТС-2,8А», «КПС-5,4» та інші.

Високої якості міжрядного обробітку кукурудзи можна домогтися тільки правильно встановленими культиваторами. Для цього необхідно завчасно виконати такі дві підготовчі роботи:

- 1) встановлення лап культиваторів на задану глибину обробітку;
 - 2) розстановку лап по ширині захвату.
- Ширина захвату просапного агрегату, особливо при поздовжньому обробітку, повинна відповідати ширині захвату посівного агрегату. Якщо посівний агре-

гат складався з двох сівалок, то агрегат для міжрядного обробітку, необхідно також комплектувати з двох культиваторів, використавши для цього зчінку від посівних агрегатів.

Для розставлення робочих органів культиватора на потрібну ширину міжряд'я його встановлюють на спеціальну площадку з твердим покриттям. Під опорні колеса кладуть дерев'яні підкладки, товщина яких мусить бути меншою від заданої глибини обробітку (глибина вдавлювання колеса в ґрунт). Всі лапи повинні стати на поверхню площадки, а їх лева — розташованими паралельно поверхні площадки.

Для правильного встановлення робочих органів відповідно до заданої ширини міжряд'я треба користуватись спеціальними розмітними дошками. Положення рядків відмічають шурупом, який служить для орієнтації при розставленні лап культиватора так, щоб забезпечити необхідну захисну зону і перекривання лап, яке повинно бути не менше 15—20 міліметрів.

При першому обробітку посіву просапним агрегатом, коли рослини ще малі, роботу необхідно провадити на малих (до шести кілометрів на годину) швидкостях. При підвищенні швидкості трактора при першому обробітку необхідно ставити спеціальні захисні диски, які не допускають присипання реєли ґрунтом. Робочі органи лап повинні протягом всього дня бути добре відточеними.

При першому обробітку посіву просапним агрегатом, коли рослини ще малі, роботу необхідно провадити на малих (до шести кілометрів на годину) швидкостях. При підвищенні швидкості трактора при першому обробітку необхідно ставити спеціальні захисні диски, які не допускають присипання реєли ґрунтом. Робочі органи лап повинні протягом всього дня бути добре відточеними.

М. ФЕДОРОВСЬКИЙ, заступник директора по науковій частині обласної сільськогосподарської дослідної станції.

РОБОТИ ВИСТАЧИТЬ УСІМ!

ЗБОРИ... Різноманітні, цікаві. Чимало їх було за десять років навчання. Але ці останні шкільні збори надовго запам'ятають випускники Новостародубської середньої школи. Сьогодні у десятикласників особливі гості. Виступає голова колгоспу ім. 40-річчя Жовтня П. В. Ткаченко. Після нього бере слово голова артлі імені Чкалова О. Г. Кириченко. Вони розповідають про характер робіт у колгоспі, гарантійну оплату, про нову техніку, якій потрібні молоді, роботящі, умілі люди.

А потім — ліс рук над партами, і один за одним піднімаються учні. Вони діляться своїми, досі прихованими мріями, просто, щиро. І якимсь непомітно офіційна частина перетворюється в теплу, душевну розмову.

Ось піднімається Василь Пономар. Він розповідає, що після школи обов'язково піде помічником до батька на комбайн. Аж нещодавно Василь склав екзамен з виробничого навчання на «5» і одержав спеціальність механізатора.

А хіба Анатолій Шаркун даремно на протяжі трьох років особливо старанно вивчав садово-городню справу?

— Я в комсомольсько-молодіжну ланку по вирощуванню кукурудзи піду, — каже Люба Савошенко. Потім додає, — давно вже вирішила!

Ліда Біла вибрала собі трохи незвичну для дівчини професію. В своєму колгоспі буде вона працювати шофером. Бережіться хлопці! Важко буде вам змагатися з нею!

А чи вистачить для всіх роботи в колгоспі? Аж усім класом ідемо! Це питання трохи бентежило юнаків і дівчат. Та голова колгоспу Т. Кириченко заспокоїв: влітку закінчиться спорудження механізованої ферми, яка буде комсомольсько-молодіжною. От і піде на цю ферму дояркою Лариса Соколенко.

Виступали всі. І ніхто не тривожився тим, куди піти після закінчення школи. Так повелось в Новостародубській середній школі, що більшість її випускників залишається в рідному колгоспі. Другий рік працює доярком Іван Лисенко. А Марія Кушнір позаторік прийшла на ферму. Полюбила свою професію. В медичний інститут, куди посилає її колгосп, відмовилася йти, бо знайшла в праці справжнє задоволення і хоче удосконалювати тільки свою спеціальність — сільськогосподарську.

Так, і нинішні випускники знайдуть своє місце в житті, бо ж юнаки і дівчата розуміють, що справжня радість у труді там, де передній край.

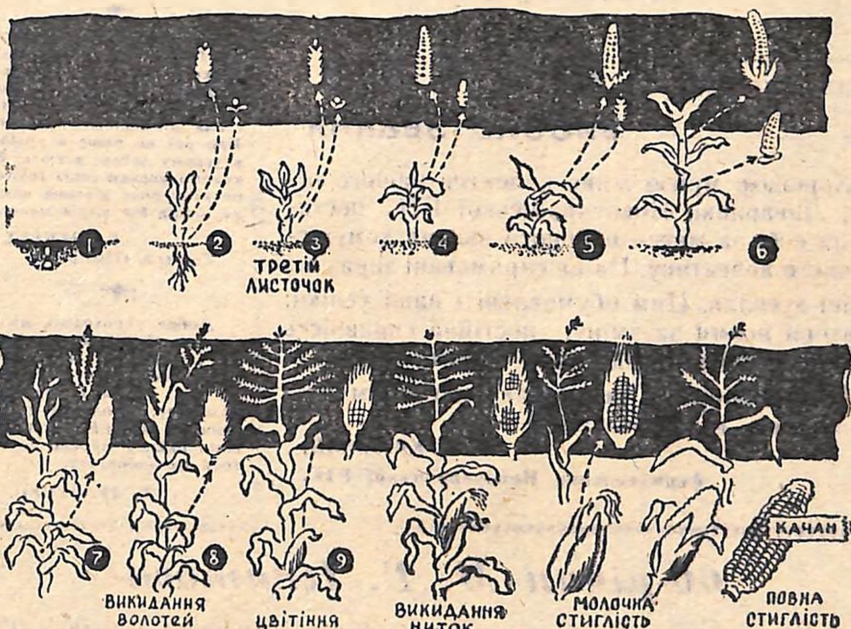
Л. ЗАДВІРНА,
с. Новостародуб,
Петрівський район.

Десятикласниця Надія Вознюк — одна з кращих учениць у Бобринецькій середній школі № 6. Товариші довірили їй очолювати учнівський комітет. Відмінні успіхи у Наді і з виробничого навчання. Незабаром дівчина одержить посвідчення токаря середньої кваліфікації.

На знімку: Надія ВОЗНЮК біля стругального верстака у майстерні РТС.

Фото П. Теплюка.

На замітку кукурудзозводам

Кукурудзозводи! Вивчіть усі періоди розвитку кукурудзи. Це допоможе вам виростити високий урожай. Зважте, на чорному фоні показано формування чоловічого суцвіття — волоті і жіночого — качани.

1. Насіння наклонулося. Треба провадити досходове боронування, знищити кірку і молоді паростки бур'янів. 2—3. В рослині по 2—3 листочки. Проведіть боронування по сходах. 3—5. Рослини мають по 3—4 листки. В цей період кукурудза повинна закладати чоловічі і жіночі суцвіття, рослини мають велику потребу в поживі. Проведіть обробіток міжряд'я, проборонуйте їх прополювальними борінками, прополіть загущені гнізда. Зробіть перше підживлення рослин. 5—9. Кукурудза у фазі посиленого росту. В міру ущільнення ґрунту і з'явлення бур'янів проводьте міжрядні обробітки. Зробіть друге підживлення. Проведіть додаткове штучне запилення.

Вісті з тракторних бригад

ВІДОДІ, як тракторну бригаду № 1 колгоспу імені Кірова Новоукраїнського району очолює комуніст Анатолій Пономаренко, справи пішли далеко краще. І в дисципліні, і у виховній роботі сталися приємні зміни. На тракторному стані регулярно випускається стіннівка. На весняно-польових роботах виявилися наші майки. Це — Яків Лукашов, Іван Спринсян, Микола Майсузенко, Анатолій Битко, Григорій Драган, Павло Ботнар.

М. ГАЛУШКО, обліковець комплексної бригади № 1.

ДОСВІДОМ одеситів-швидкісників скористалися механізатори другого відділку радгоспу імені Карла Маркса Долинського району. Леонід Ходій, Григорій Пащенко, Микола Пиндрус завдяки водійному трактору на підвищених швидкостях виконують зміни завдання на 150—190 процентів.

М. ЗИМА.

ПО ПІВТОРИ і більше норм за зміну дають трактористи Микола Калун, Микола Подоля, Федір Носаль та інші механізатори з бригади № 3 колгоспу імені Сталіна Добро-влячківського району. Це результат того, що вони водять свої машини на високих швидкостях.

П. ШЕКО.

МОЛОДІ механізатори другої тракторної бригади колгоспу імені Сталіна Кіровоградського району Петро Руденко, Павло Полосок, Микола Чикмарьов ведуть перед у соціалістичному змаганні. Працюючи на підвищених швидкостях, вони виконують зміни завдання на 130—150 процентів.

В. БОГДАНОВА.

У вирішальний похід

Ще з осені наша ланка повела боротьбу за врожай качанистої. Під глибоку оранку внесли по 32 тони перегною в розрахунок на кожний гектар. Заготовлені взимку органічні добрива — сипець, курячий послід ми внесли під першу культувацію.

З досвіду Євгенії Долинки ми знаємо, що для дружних сходів кукурудзи дуже важливе значення має вчасне затримання вологи в ґрунті. Тож як тільки відтаяли верхні шари ґрунту, механізатори провели на нашій площі боронування в двох напрямках. Згодом провели культувацію, щоб земля краще прогрівалась.

Народна мудрість говорить: що посієш, те й по-

жнеш. Отже, серйозну увагу ми приділили насінню. Для цього відібрали кращі качани кукурудзи першого покоління і прогріли на сонці.

Наші механізатори старанно підготували кваліратно-гніздо в сівалки, обладнали їх пристроями для внесення добрив у рядки. І зразково провели сівбу качанистої.

На кукурудзяних плантаціях з'являються зелені квадрати і ми продовжимо вирішальний похід за 60-центнерний врожай королеви полів.

Т. КАРАСЬОВА,
ланкова Сальківського радгоспу Гайворонського району.

РІДНЕ МІСТО — НАШ ДІМ, БУДЬ ХАЗЯЇНОМ В НІМ

КІРОВОГРАД протягом останніх років дуже змінився. Це кажуть не тільки ті, що приїжджають до нас після тривалої розлуки з містом. Хороші зміни помічають і самі кіровоградці. Правда, їм це не так несподівано видається у вічі, тому що все хороше — справа їхніх рук. З кожним роком з'являється більше зелених, асфальтуються вулиці, виростають нові будинки. Все чарівнішим стає проспект імені Сталіна, вулиця Карла Маркса, район сільськогосподарської виставки та інші куточки Кіровограда.

СПРАВЖНЯ ПРИКРАСА МІСТА — самовіддані трудівники промислових підприємств — бригади і ударники комуністичної праці. За почесну назву зараз борються цілі цехи і навіть підприємства. Комуністичним змаганням охоплено більше 14 тисяч трудящих.

У передових загонів є і свої славі авангарди. Саме в них народилося таке чудове починання, як «7 за 6», шириться рух за оволодіння суміжними професіями. Готуючи гідну зустріч наступному партійному з'їзду, бригада комуністичної праці свердловальниць механоскладального цеху № 3 заводу «Червона зірка» звернулася до всіх суперників по змагання з закликом боротися за звання бригади комуністичної праці імені XXII з'їзду КПРС. Бригадир Альбіна Кравцова від імені подруг-свердловальниць заявила, що вони беруть шефство над двома бригадами, яким допоможуть добитися до дня відкриття з'їзду високого звання.

Почин бригади А. Кравцової тільки на «Червоної зірки» підкорили 43 бригади, які взяли шефство над 56 колективами. Особливо широкого розмаху цей рух на-

брав на заводах агрегатному і «Сільгоспдеталь», в будівельних організаціях, на взуттєвій, панчішній і швейній фабриках.

Найбільше радує те, що рух розвідників майбутнього в нашому прекрасному місті вийшов за ворота заводів і підприємств, став всеосяжним.

А скільки наснаги проявляє робітнича молодь у боротьбі за еко-

номію і бережливість, за честь фабричної чи заводської марки! «Працювати без контролера — це найвища честь», так вважають в багатьох авангардних бригадах міста. І штати відділів технічного контролю скорочуються з дня на день.

— ГРОМАДСЬКИЙ ПОРЯДОК повинен бути у місті зразковим, — вирішили в колективах комуністичної праці. — Адже ми не тільки працювати, а й жити маємо по-комуністичному.

Члени цих колективів стали найбільшою силою в народних дружинах, робота яких значно поліпшилась. Вийдіть ввечері на вулиці міста — і ви зустрінете багатьох сміливих юнаків і дівчат з кумачевими пов'язками. Тепер хуліганам зась, ніхто не дозволить їм розв'язно вести себе в громадських місцях. У кожному мікрорайоні створено штаби, налагоджено чергування. Дружинникам допомагають і юні дзержинці —

школярі, а також піонерський «зелений патруль».

А хто вперто не хоче додержуватись порядку, привичається до спиртного, порушує трудову дисципліну, обов'язково потрапить рано чи пізно в сатиричну газету «Крокодил іде по місту». «Героя» не лише намалюють, а через гучномовець, встановлений біля вікон сатири, ще й про негідну поведінку його розкажуть. Навряд чи захоче потрапити в газету ще раз.

ВІЛЬНОГО ЧАСУ у людей стає все більше. А вже скорочується робочий день. Як допомогти жителям міста найкраще провести своє дозвілля? Над цим все частіше замислюються в комсомольських організаціях, на підприємствах, в учбових закладах і в установах. Тут непочатий край нових справ.

Чимало вже зроблено. В клубах міста взимку, наприклад, відбувалися «комсомольські суботи». Зараз відпочинок перенесено на свіже повітря: в парку імені В. І. Леніна проходять «комсомольські середки». Школярі відвідують Клуб комсомольської слави. Функціонує кілька університетів культури. Гуртожитки розгорнули змагання за право називатись гурто-

житком комуністичної культури, і тепер там змістовніше проводяться вечори відпочинку.

А яка хороша справа — демонстрування кінофільмів і проведення танців на площі імені Кірова! Коли тісно стає в клубах, коли не кожний має змогу часто купувати квитки в кінотеатр, значить, треба більше проводити масових безплатних заходів на відкритому повітрі. Оце й буде вирішенням проблеми.

Треба, щоб первинні комсомольські організації більше займалися питаннями організації дозвілля молоді. Добре, наприклад, що на заводі «Червона зірка» комсомолія провела огляд художньої самодіяльності цехів і відділів підприємства, а зараз активно розгорнула підготовку до міського огляду. Хорошою роботою гуртків можуть похвалитися і на агрегатному заводі, і на «Сільгоспдеталі». А чому рідко коли виходять на сцену лікарі, вчителі? Адже серед них є чимало молоді, проте організувати гуртки художньої самодіяльності комітети комсомолу все ніяк не спроможуться.

ПОЛЮБИЛИ ЗЕЛЕНОГО ДРУГА і робітники, і студенти, і школярі міста, вони спільними зусиллями дбають про те, щоб вулиці утопали в смарагдовому вбранні. Як торік, так і з весни цього року на недільники по висадженню дерев і кущів виходили сотні молодих кіровоградців. Під час недільників тільки в минулому році було посаджено десятки тисяч дерев. Мова йде про те, щоб кожний двір, територію кожного підприємства зробити зеленим оазисом, прикрасити газонами і квітниками.

Коли згадаєш, якою захаращеною була територія «Червоної зірки» чи агрегатного заводу, і подивися, як тут стало тепер, то вражає велика різниця. Нині приємно пройтися після зміни в затінку дерев, помилуватися квітами. Під час недільників по наведенню чистоти і порядку немало потрудилися юнаки і дівчата ударної комсомольської новобудови — м'ясокомбінату. А молоді інших підприємств, зокрема, заводу «Сільгоспдеталь», треба було б підтягнутися, більше дбати про порядок в корпусах і біля них, про благоустрій прилеглих вулиць.

ПАРОСТКИ НОВОГО все рясніше пробиваються на благодатному ґрунті. При слові «традиції» інколи думаєш, що мова йтиме про щось давнє, можливо, застаріле. Але є й хороші традиції, вони народжуються щодня, і стають для нас звичними, необхідними у житті.

По неділях у центральному парку збираються ті юнаки і дівчата, яких було прийнято до лав комсомолу. Біля пам'ятника Володимиру Іллічу їм вручає секретар червоної квітки, а разом з тим і карточки — перше комсомольське доручення. І кожний з вступаючих в серці клянегється великому вождю виконувати ленінські заповіді.

На панчішній фабриці інженерно-технічні працівники відмовились від плати за навчання молодих робітників, а на заводі

«Більшовик» і «Сільгоспдеталь» в багатьох бригадах заробітну плату одержують самі, без каспра. Ще недавно це було незвичним, новим, а нині — вже традиція. Чудова традиція, комуністична!

ВІННИЧАНИ кинули нам заклик: давайте змагатися за починком севастиопольців за місто високопродуктивної праці, зразкового громадського порядку і високої культури. Що ж, юні Кіровоградці разом з усіма жителями твердо відповідає: «Згодя! Вступімо в змагання!»

Але щоб завоювати першість, комсомолія повинна бути зацікавлена у багатьох відмінних справах. Доб'ємося, щоб у нас не було відстаючих підприємств, щоб кожна вулиця, кожний двір стали ще красивішими, зеленішими.

В. СОКУРЕНКО,
секретар Кіровоградського
міського комсомолу.

Помагаємося

ЧУДОВІ високі корпуси вирости за останні роки на проспекті Сталіна. В них чимало праці вклала і наша комсомольсько-молодіжна бригада столярів майданчика № 2 першого будівельно-монтажного управління. Споруджували ми там 40—69-квартирні будинки. А зараз перейшли на будівництво житлового корпусу на розі вулиць Карла Маркса і Гагаріна.

Ми знаємо, що від нас, будівельників, багато в чому залежить вигляд вулиць рідного Кіровограда. Та й будувати треба якнайшвидше.

Треба сказати, що хлопці нашої бригади не підводять, плани щомісяця перевиконують на 10—20 процентів, а в квітні, наприклад, дали 129. Кращими трудівниками зарекомендували себе комсомольці Анатолій Ворона, Анатолій Гурський, Олександр Чистяков, комсорг будмайданчика Юрій Швець. Після полюту Гагаріна Швець особливо старастся.

— Не що-небудь будемо, а будинок на розі вулиць імені мого тезки-героя, — говорить він до друзів.

З радістю ми дізналися про те, що віннічани викликали кіровоградців на змагання. Що ж, ми виклик приймаємо. Будемо трудитися ще завзятіше, щоб місто наше кращало, молоділо з кожним днем.

І. СТЕПАНЕНКО,
бригадир столярів.

БЛАГОУСТРІЯ міста... Кого з кіровоградців не зацікавить, що планується на найближчий час? «Чи нашу вулицю заасфальтують в цьому році?», «Водопровід до нас проведуть?», «Коли отой магазин за рогом добудують?». Скільки таких запитань доводиться чути депутатам і працівникам міської Ради при зустрічах з виборцями. І це зрозуміло. Адже люди бачать, як з кожним місяцем благоустроюється місто, наближає все кращого вигляду. Тож і хочеться, щоб радісні зміни прийшли і на їхню вулицю.

Заходів по благоустрою на цей рік заплановано багато, навіть найголовніші з них не легко перерахувати. Житлових будинків буде здано в експлуатацію дев'ять, причому кожний з цих чималих — по 30—40 і більше квартир. Будівельники приступлять до спорудження ще чотирьох великих житлових будинків.

На розі вулиць Карла Маркса і Дзержинського, біля Державного банку вже

Зводяться риштування новобудов

й зараз перехожі звертають увагу на чотириповерхову споруду, яка височіє над зеленими шатрами дерев. Там зараз проводяться облицювальні роботи, а через кілька місяців найменші кіровоградці зі своїми батьками прийдуть сюди, в універсам «Дитячий світ», за першими покупками. Промтоварні магазини виростуть і на Балушівці, і на Ковалівці, і на Новомиколайівці по вулиці Колосній. Заграє багатством нітрин магазин на першому поверсі будинку на розі вулиць Карла Маркса і Гагаріна. Прибутки громадян щороку зростають, все частіше навідуються вони до прилавків, тому й доводиться значно розширяти сітку торговельних закладів. Більше стане і промагів, ідален. На першому поверсі «Дитячого світу» буде обладнане дитяче кафе, а в новозбудо-

ваному готелі на площі імені Кірова — ресторан. Річку Біанку на стяку її з вулицею Костопальною перетне міст. Відкривається прямий рух транспорту по вулиці Кірова через річку Інгулу по новому мосту. Пішоходам по вулиці Компартійця теж не доведеться обходити «десятою вулицею» — тут проляже через Інгулу легкий місток.

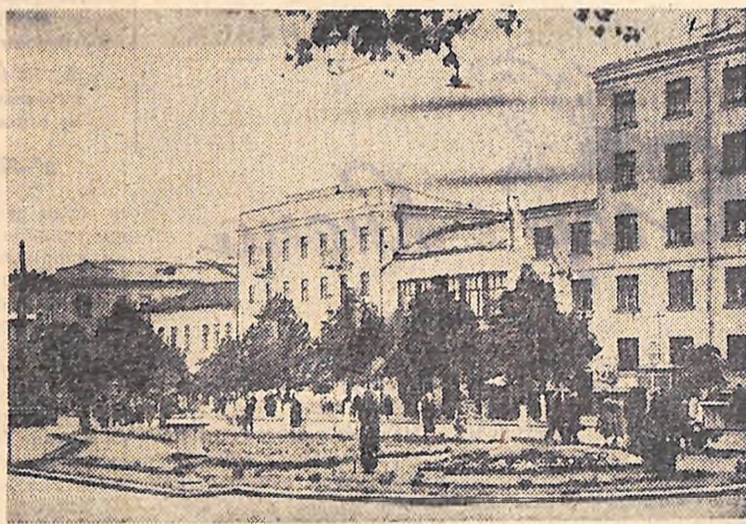
Багато метрів проїжджої частини вулиць Дзержинського, Колодяної, Карабінерної, Володарського та інших буде викладено бруківкою. Загальна площа нової бруківки становитиме 70 тисяч квадратних метрів. І в той же час посилено провадитиметься ремонт старих доріг, в тому числі асфальтованих. Загальна площа тротуарів по місту має зрости більш, як на 51 тисячу квадратних метрів. Тротуари уже є, наприклад,

по вулицях Авіаційній, Глинській, Грузовій та інших.

А скільки зелених насаджень, квітів з'явиться протягом літа на вулицях, в провулках, у парках і скверах Кіровограда! Заплановано озеленити сквер вулиць Леніна і Калініна, встановити газони по вулиці Шевченка і висадити тут живу огорожу, розвести квіти по вулиці Карла Маркса взору від площі імені С. М. Кірова, підсадити в багатьох місцях дерева.

Коли листяний план заходів по благоустрою Кіровограда на 1961 рік, все більше переконаєшся в тому, що з кожним днем наше рідне місто все більше молодітиме, набиратиме святкового вигляду. А щоб це прискорити, нам треба чимало потрудитися, старанно подбати про кожне молоді дерево, зробити так, щоб і двори, і пастирі, і балкони, і вулиці на околицях зазеленіли ще більше, вкрилися різнобарвним килимом квітів.

О. ДУЧЕНКО.

На знімку: нові житлові будинки по вулиці Карла Маркса.
Фото В. КОВПАКА.

Збори партійного активу

15 травня в приміщенні обласної філармонії відбулися збори партійного активу м. Кіровограда, які обговорили питання про перетворення нашого міста в місто високопродуктивної праці, зразкового порядку і високої культури. З доповіддю виступив секретар міському КП України тов. І. П. Валявський.

Мета, поставлена перед жителями міста, зрозуміла: перемоги віннічан. Досягнення її вимагає великих зусиль.

Робітникам, інженерам, технікам потрібно зробити все необхідне для того, щоб успішно виконувалися плани третього року семирічки, всібірно використовувались резерви виробництва. Трудячі міста повинні визначити свої зобов'язання на честь XXII з'їзду КПРС і зустріти його особистими трудовими подарунками, по-комуністичному. Потрібно ширше розгорнути боротьбу за честь заводської марки, змагання за право називатись колективами і ударниками комуністичної праці. Необхідно повести нещадну війну з ледарями, дармоїдами, п'яницями, хуліганями, створити для них нестерпну обстановку

Учасники зборів обговорили і затвердили організаційні заходи по перетворенню Кіровограда у місто високопродуктивної праці, зразкового порядку і високої культури, прийняли звернення до всіх жителів міста Кіровограда.

У роботі активну участь взяв і виступив з промовою секретар обкому КП України тов. В. В. Плющенко. 17 травня 1961 р., 3 стор.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»

ПОСИЛИТИ БОРОТЬБУ

з особливо небезпечними злочинцями

У НАШІЙ країні, де людина людини друг, а не ворог, державний примус ніколи не був головним засобом у боротьбі за соціалістичний правопорядок. Основним методом діяльності Радянської влади залишався метод переконання, а примус носив допоміжний характер. І чим ближче ми наближатимемося до комунізму, тим більше зростатиме роль громадськості в охороні порядку, а переконання поступово перетвориться на головний засіб у перевихованні порушників нашого суспільства.

Останнім часом широко розповсюдилась і повністю себе виправдала практика передачі на поруки громадськості окремих осіб, які вперше вчинили незначні злочини.

Але підвищення ролі громадськості в охороні порядку зовсім не означає відмову або хоч в найменшій мірі послаблення боротьби з особами, які обрали злочинність своєю професією і, не дивлячись на застосування до них мір кримінального покарання, не стали на шлях виправлення; з особами, які вчинили особливо небезпечні для нашого суспільства злочини.

Серед нас, на жаль, ще є мізерна купка людей-паразитів і дармоїдів, злісних злочинців, які посягають на життя і власність чесних радянських людей, на державні і громадське майно, які не тільки не стають на шлях виправлення, але навпаки негативно впливають на осіб, що випадково вчинили злочини. Саме проти

таких злочинців і спрямовано Указ Президії Верховної Ради СРСР від 5 травня 1961 р. «Про посилення боротьби з особливо небезпечними злочинцями».

Відповідно до цього Указу застосування смертної кари — розстріл допускається щодо осіб, які вчинили такі злочини: 1) крадіжки державного або громадського майна в особливо великих розмірах; 2) виготовлення з метою збуту або збуту підроблених грошей і цінних паперів, якщо ці дії вчиняються у вигляді промислу; 3) відносно особливо небезпечних рецидивістів і осіб, засуджених за тяжкі злочини, які в місцях позбавлення волі тероризують ув'язнених, що стали на шлях виправлення, або вчиняють напади на адміністрацію місць позбавлення волі, або з цією метою організують злочинні групвання чи беруть у них активну участь.

Якщо до осіб, які вчинили перелічені вище злочини, не буде застосована смертна кара, вони можуть бути засуджені до позбавлення волі на строк до 15 років.

Відповідно до статті 4 Указу умовно-дострокове звільнення і заміна невідбутої частини покарання більш м'яким покаранням не застосовується:

1. до особливо небезпечних рецидивістів;
2. до осіб, відносно яких уже застосовувалося умовно-дострокове звільнення від позбавлення волі або заміна невідбутої частини покарання більш м'яким покаранням, якщо ці особи до

закінчення невідбутого строку покарання вчинили новий умисний злочин, хоча б і не так тяжкий, але за вчинення якого їх було засуджено до позбавлення волі;

3. до осіб, які були засуджені за особливо небезпечні державні злочини, бандітизм, виготовлення підроблених грошей або цінних паперів, порушення правил про валютні операції, крадіжки державного або громадського майна в особливо великих розмірах, умисне убивство при обтяжуючих обставинах, згвалтування, якщо воно привело до тяжких наслідків, або згвалтування неповнолітньої, розбій, одержання хабарів або посередництво в ньому при обтяжуючих обставинах.

Щоб подолати заразу хвороби, треба вбити її мікроб. Чим сильніший, живучіший мікроб, тим більш рішучих заходів треба застосувати до нього. Мікробами, які штовхають окремих радянських людей на порушення соціалістичного правопорядку, є залишки капіталізму в їх свідомості. У одних вони більш живучі, в інших — менше. Сполучаючи методи державного примусу з методами переконання і громадського впливу, ми виконаємо одне з головних завдань нашого часу: доб'ємося різкого скорочення, а потім і повного викорінення злочинності в рідній країні.

В тих випадках, коли неможливо подолати хворобу, треба винищити її розповсюдника. В цьому радянському суспільству допоможе Указ Президії Верховної Ради СРСР від 5 травня 1961 р. «Про посилення боротьби з особливо небезпечними злочинцями».

А. ПОНОМАРЕНКО,
помічник прокурора
м. Кіровограда.

М'ЯЧ над сіткою

19 команд колективів фізкультури взяли участь у змаганнях на приз відкритого волейбольного сезону обласного центру. В фіналі зустрілися волейболісти заводів «Динамо» та «Червона зірка». Перемогу з рахунком — 2:1 здобули спортсмени «Динамо».

Напружено проходив фінал у чоловіків. Тут грали спортсмени факультету фізичного виховання педінституту та волейболісти заводу «Червона зірка». Сильнішими виявилися червонозорівці, вони виграли дві партії і програли одну.

Команди — переможниці змагань нагороджені грамотами Кіровоградського міського Союзу спортивних товариств і організацій.

Є. ШАБАЛІН.

ВІДПОВІДІ

НА МАТЕРІАЛИ, ВМІЩЕНІ В НОМЕРІ ЗА 16 КВІТНЯ

РЕБУС

Хліб сіль їж, а правду ріж.

Першим відповідь надіслали Валерій Устатко з с. Любомирів Олександрійського району, Оксана Безищенко з с. Нербайки Новоархангельського району, Юрій Горбатюк з м. Кіровограда, Г. Бєгін з ст. Хірівки Знам'янського району, Євгенія Крупницька з м. Новоукраїнки і інші.

ШАРАДА

Житомир.

Правильну відповідь дали Катерина Шелкова з м. Кіровограда, Н. Шкаврова з м. Помічної, Людмила Сидорова з с. Кам'яного Моста Новоукраїнського району, Жанна Полякова з с. Салькового Гайворонського району і інші.

ГЕОГРАФІЧНІ ЖАРТИ

Панама, Мраморне, Орел, Тигр, Мертва, Ямайка.

БЛИСКУЧА ПЕРЕМОГА Михайла Ботвинника

МОСКВА. (ТАРС). Здобувши перемогу в 21 партії матч-реваншу на 33 ході, Михайло Ботвинник, набравши 13 очок, повернув собі високе звання чемпіона світу з шахів.

У 21 партії матч-реваншу, що відбулася 12 травня, Таль, який грав чорними, обрав гострий варіант староіндійського захисту. Незабаром на дошці виникла складна позиція, ініціативу в якій міцно утримував Ботвинник. Розмін ферзів не полегшив становища чорних. Рішучим штурмом ослабленої позиції короля чорних Ботвинник на 33 ході змусив Талья скласти зброю.

Перемога Михайла Ботвинника в цій партії і матчі була зустрінуто палкими оплесками сотень глядачів, що заповнили до відказу театр естради. Першим поздоровив чемпіона світу Михайло Таль, який став тепер екс-чемпіоном. П'ятий раз Михайло Ботвинник завоює найвищий шаховий титул.

У матч-реванші, що закінчився, Ботвинник добився високого результату, здобувши 10 перемог, зігравши 6 партій вничю і програвши лише 5 партій.

НА КУБОК „ВЕСНЯНИХ СТЕЖОК“

В Кіровограді відбувся крос мисливців колективів фізкультури товариства «Авангард» на кубок «Весняних стежок». До програми входили змагання на 500 метрів для дівчат і жінок, 1000 метрів для юнаків і 3000 метрів для чоловіків.

Першими в боротьбу вступили дівчата. На фініші з'являється учасниця під № 158. Це — токар заводу «Червона зірка» Людмила Іванченко. Її час 1 хвилина 23,4 секунди є вищим нормативом другого спортивного розряду для дорослих.

На старті жінок. Тут боротьба за першість розгорілася між червонозорівками — токарем інструментального цеху Майєю Дидіч і свердловальницею цеху механізації Іліною Бабич. Крайній результат показала Бабич — 1 хвилина 24,2 секунди. Лише чотири десяті секунди прогнала її Дидіч. Обидва показники — результати другого розряду.

В поєдинках юнаків не мал собі рівних вихованець дитячої спортивної школи заводу «Червона зірка», учень дев'ятого класу школи № 14 Володимир Шевцов. Він пробіг кілометрову відстань за 2 хвилини 57 секунд.

Добре провів біг на 3000 метрів технік спеціального конструкторського бюро заводу «Червона зірка» Микола Федосєєв. Він закінчив дистанцію за часом 9 хвилин 32 секунди і виконав норматив першого розряду.

В командному заліку перемогу одержали кросмени-червонозорівці. Їм вручено грамоту і кубок обласної ради товариства «Авангард». На другому місці — легкоатлети азуттєвої фабрики.

Під час змагань 39 чоловік виконали розрядні нормативи.

В. ТВЕРДОСТУП.

Вирішальний гол Вадима Прилуцького

В третьому турі зональної першості України з футболу серед юнацьких команд майстрів класу «Б» кіровоградська «Зірка» зустрілася на своєму полі з одеським «Чорноморцем». Перша половина гри проходила в обопільних атаках, але відкрити рахунок не вдалося жодній команді.

Після відпочинку більше атакують місцеві спортсмени, вже на першій хвилині вони примушують воротаря одеситів виїняти м'яч із сітки воріт. Але ще не стих-

ли на трибунах оплески глядачів, як помилка кіровоградського воротаря Бориса Конфедерата дозволяє гостям зрівняти рахунок. Атаки кіровоградців не стихають. На 21 хвилині другої половини гри капітан «Зірки» Вадим Прилуцький красивим ударом забиває другий вирішальний м'яч у ворота «Чорноморця».

Зараз юні спортсмени «Зірки» мають 5 очок із 6 можливих.

Чергову зустріч кіровоградці грають в наступну неділю в Херсоні з місцевим «Маяком».

Т. ВІКТОРОВ.

Редактор **П. МАРЧЕНКО.**

КІНОТЕАТР ІМЕНІ ДЗЕРЖИНСЬКОГО. «Генерал Делла Ровере». Початок об 11 год. 10 хв., 1 год. 20 хв., 3 год. 30 хв., днів, 5 год. 40 хв., 7 год. 50 хв., 10 год. вечора. На льотному майданчику початок о 9 годині вечора.

КІНОТЕАТР «СІВАШЕЦЬ». Для дітей «Квітка на сітці». Початок о 10 год., 11 год. 40 хв., 1 год. 20 хв., 3 год. днів. «Дім з мезоніом». Початок о 4 год. 40 хв., 6 год. 25 хв., 8 год. 10 хв., 10 годині вечора.

КІНОТЕАТР «МІР». Широкоекранний художній фільм «Людина з планети Земля». Початок о 10 год. ранку і 12 год. днів. Широкоекранний фільм «Час літніх відпусток». Початок о 2 і 4 годині дня, 6, 8, 10 годині вечора.

КІНОТЕАТР «ХРОНІКА». Хронікально-документальні фільми «Дар американського художника», «Голоси веселу», «Ми любимо спорт». Демонструють ся без перерви з 10 годин ранку до 9 годин вечора. Художній фільм «Операція «Кобра»». Початок о 9 год. 30 хв. вечора.

Борис СИЛАЄВ

Егор і Кнопа

(Продовження).

Егор і Кнопа стояли на верху трапа. Анюта озирнулася і побачила усміхненої обличчя. Вона розгублено глянула на Егора і раптом закричала:

— Ха, любов!.. З ним? Ех, юті!

Егор незграбно зійшов на площадку, мовчки опустив щиток.

— Гей, Сашко! — гукнула раптом Анюта дзвінким від хвилювання голосом, кокетливо відставаючи ногу у важкому черевнику. — Ти що сьогодні робиш?

Сашко підвів голову:

— Нічого...

— До театру підемо!.. Катай до профорга по квитки! Вона, навіть не глянувши на зігнуту спину Егора, спустилася сходами.

— Ти що, насправді? — перепитав, зрадівши, Сашко.

— Катай, катай... А з ким мені ходити?

Увечері з гуртожитку виїшли Анюта й Сашко. На дівчині було біле плаття з червоним бантом, в руці вона тримала бісерну сумочку. Від Сашка пахло одеколоном, на рум'яному виду його світилася шаллива посмішка.

За ними, ховаючись за спину людей, повагом шов Егор у своєму єдиному си-

ньому костюмі з відбитками матрачної сітки на коротких штаних.

Напроти театру Егор опустився на цементовий обмурок скверу, підпер голову рукою. Широке вікна вестибюлю то чорніди, то спалахували. Силуети людей метушлилися за вікнами — сходилися, розходилися...

Егор шукав у них знайомі жести, профілі облич... Та світло гасло, і вікна наливалися чорнотою...

Згодом двері розчинилися, і шумний людський потік ринув на площу.

Егор став на обмуровок, дивлячись поверх натовпу. Скоро він побачив, як Сашко і Анюта вискочили із широких дверей, відбігли вбік і рушили по мокрому асфальту. Сашко дбайливо наклав на плечі дівчині свій піджак.

Егор зітхнув, витер з обличчя краплі дощу й повільно побрів додому, грубими черевиками ламаючи в калюжах променісті зірки ліхтарів...

А вранці він прийшов у цех хмарний, пригнічений. Довго сидів на верстаті, не помічаючи тривожних поглядів Анюти.

Сталевий лист, приставлений до стіни, блищав великими буквами: «Анюта+Егор=любов».

Здавалося, напис цей вид-

но було звідусіль. Перше, що впадало в очі, коли люди входили у двері, — це рівні, в синявих окалинах, слова й зігнута, незграбна постаць Егора.

Хлопець підвівся, взяв молоток, зубило і ступив до листа. Громовий, тривожний гуркіт перекрив усі звуки в цеху. Люди подивилися голови від верстатів, погасли спалахи зварок. Гуркіт котився по прольотах, луною озивався по кутках. Зубило врізалося в метал, скрипіло, равало міцну сталь, вкрякшувачи білі іскри...

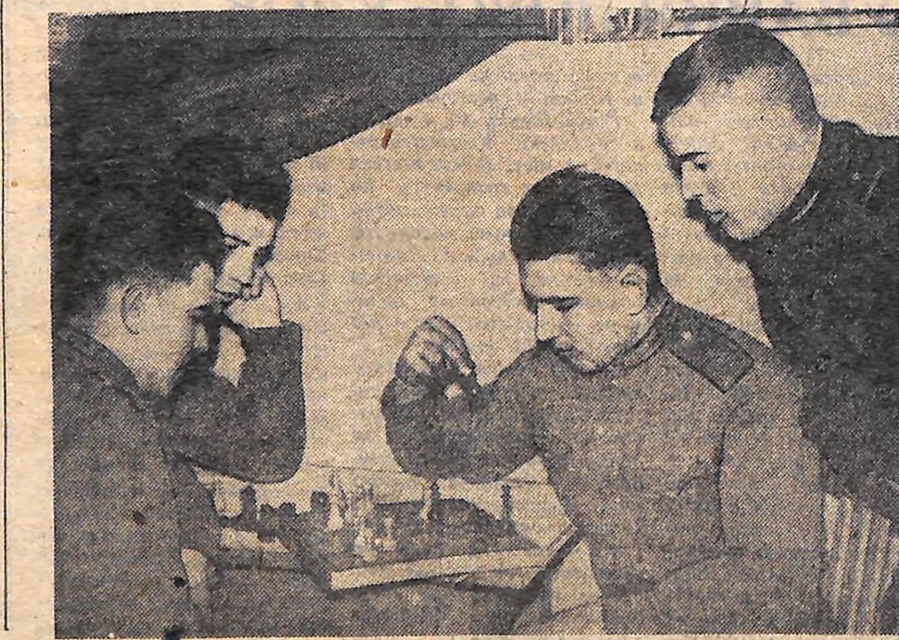
Егор розставив ноги, нахилився, розмірено змахуючи молотком, зрубував блис-

кучі букви слова «любов».

— Ха, ха! — закричала Анюта і скочила на ступу залізних заготовок. — Здорово, ми вчора з Сашком гульнули! Ех!

Не витираючи спінного обличчя, в самій потемній майці, Егор знавісіло бив по зубилу. Він не зупинявся, не перепочивав. Розмірено злітала його рука — гриміло залізо, бризкало зубило, сірпим димом бралася окалина. Оглушений гуркотом, в розпачі, хлопець рубав, рвав, кришив сталеве слово «любов».

(Закінчення в наступному номері).

Газета виходить тричі на тиждень: у середу, п'ятницю і неділю.

Адреса редакції м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36. Телефон: редактора — 1-42, відповідального секретаря — 6-40, відділів — 6-24.

«Молодой коммунарь» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

БК 01476.

Друкарня імені Г. М. Дмитрова обласного видавництва, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

Зам. № 3347.